

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149982880.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

↪ Saalænge Rosens Knop er sammenfoldet, synes den uden Duft; dog behøves der kun een Morgen og den aabner sig; den fine Aande strømmer fra Purpurmunden. Det er kun et Moment, det er en ny Tilværelses Begynden, der alt længe laae skjult i Knoppen selv, men man seer ikke Tryllestaven, som bevirkede Forandringen. Denne Aandens Berøren skete mueligt Timen forud Maaskee den sidste 126 Aftenstraale, som faldt paa Bladene, gjemte disse Kræfter! Havens Roser maae aabne sig, Hjertets følge de samme Love. Var dette Kjærlighed? Den er jo, som Digteren siger, en Liden, den er, som Sygdommen hos Muslingdyret, ved hvilke Perlerne blive skabte. Men *Vilhelm* var ikke syg, han følte sig just fuld af Kraft og Livslyst. Digterens Billede med Muslingen og Perlen klinger smukt, men det er falskt. De fleste Poeter ere ikke stærke i Naturhistorien, og derfor begaae de mange Synder mod denne. Perlen fremkommer ikke ved Sygdom hos Muslingen; naar en Fjende angriber den, udsender den til Forsvar Draaber, som forvandle sig til Perler. Det er just en Kraft og ingen Svaghed, der skaber det Skjønne. Urigtigt bliver det, at kalde Kjærlighed en Liden, en Sygelighed; den er just en Livskraft, som Gud har nedlagt i det menneskelige Bryst, den opfylder vort hele Væsen, som Duften opfylder hvert Blad paa Rosen, og aabenbarer sig da, under Livets Kampe, som Perler af Værd.